

අපේ විරාග නිසර අනුව වචනගත මැදට ස්ථිර නොයෙදේ. "රට + කපු" වචන දෙක දෙකක් ගැටියට ලිවීම සිරිත වුවත් "වල් + අලි" සන්දි වේ. එය අපට කියවෙන්නේ "වල් + ල් + අලි" - වල්ලලි යනුවෙනි. බෙලි අන්ත පද දෙකකි. එය අපට කියවෙන්නේ බෙලි + ය් + අන්ත - බෙලියන්ත යනුවෙනි. බෙලි වචන වචන දෙකකි. එය සන්දි නොවන නිසා පද දෙක වෙන් වෙන් ව ලිවිය යුතුය. සංඥා නාම වෙන් නොකර ලිවිය යුතු බව සමහරු කියති. දෝඩං -

නොවිය.

සිව්පාවුන් ගැනේ දෙවියන් ගැනේ කියන විට අපි 'වන' කැල්ල එක් කර 'වන සිව්පාවුන්' වන දෙවියන් ගැන කියමු.

එ ගැනට 'වල්' එක් කොට 'වල් සිව් පාවුන්' වල් දෙවියන් නොගන්නේ එහි වෙනස් තේරුමක් ඇති නිසා විය යුතුය. වල් කම් කල දෙවියන් ගැනේ අසා ඇති මුත් උන් වල් දෙවියන් යනුවෙන් අප හැඳින්වූයේ නැත.

සුඛස් සිතවල

ගස් - ලන්ද තනි වචනයක් ලෙස ලියන අයම සමහල කන්ද, පද දෙකක් ලෙස ලියන්නේ ඇස් දැස් නොදනිමි.

දෙවියන් කන්ඩිය, ගලබොඩාන්ත, සන්දි වේ. එනමේ බෙලි ගල්ල පද දෙකකි. පොල්ලකු + මෝදර, තලාතු මිය, ආබියම්බෙලම් ලිවිය යුත්තේ මේ විදියටය.

අප කුඩා අවදියේ දැන සිටියේත් අසා තිබුණේත් වල් + පාරන්, වල් + අලි, ගො + අලිත් ගැනයි. ඒ වචන අපට කියවුණේ 'වල්ලුරන්', වල්ලලිත්, ගොම්බලිත් යනුවෙනි.

අවිරුද්ද දශකයකට නොවැඩි කාලයක සිට අපේ බසට එක් වූ 'වන + අලි' - වනාලිත් අවිරුද්ද දශක තුනක සිට එක් වූ 'ලොකු ලුහුන්' ඇසෙන විට කනට මොකක් දෝ අමුත්තක් දැනේ.

වල් අලිත් (වල්ලලිත්) සහ (හි ලා මෙල්ල කල) හි ලෑ අලිත් - (ගම් අලිත්), වල් පාරන් (වල්ලුරන්) සහ ගම් පාරන් ගැනත් දැන සිටි අපි උන් ගැන කතා බහ කෙලෙමු.

පිට රටින් ගෙන්වා බෝකල අලිත් අපට හැකි නිසා 'රට අලි' - රටාලි' අපට ඇති

වල් අලිත්තේ 'වල්' කැල්ල හලා 'වන අලි' හලා ගැනීමෙන්, වල් පාරන්ට සහ වල් (කුල) හරකුන්ට ඒ 'වන' කැල්ල නොගැනීමෙන් හේතුවක් තිබිය යුතුය. ගම් වැදුනු 'වන අලිත්' නිසා පීඩාවට පත් - මරණයට පත් වූවන් ගැන දිනපතා ම අසන්නට ලැබේ. ඒ වල් අලි නොවෙයි. උා 'යන' අලිය.

තවමත් වන/යන පාරන්, වන/යන හරකුන්, වන / යන කුකුලන් අපට හැක්කේ 'වන/යන' ඉල්ලා උන් 'පාරවල්' හරස් නො කරන නිසාත් පෙලපාලි - උද්ගෝසන නොකරන නිසාත් විය යුතුය.

'වල් අලියා' වෙනුවට 'වන අලියා' ආවේ 'රට ලුහු' වෙනුවට 'ලොකු ලුහු' හැද එකා අනුයමෙන් යයි සිතමි.

අපට සුදු ලුහුන් රතුඑනුත් තිබිනි. පිට රටින් ගෙනැවිත් මෙහි බෝ කල ලුහු රට ලුහු විය.

(බැදි දෙලි) දෙල් - රට දෙල්, හුනු - රට හුනු, උලු - රට උලු, (මෙරට) හාල් - රට හාල්, හාවො - රට හාවො, හරක් - රට හරක්, බල්ලො - රට බල්ලො, මාලු - රට මාලු, ඉදි - රට ඉදි ඇති වූ සැටි දැන් මඹට පැහැදිලිය.

සිය බසේ වචන වල අරුත - නිරුත තෙරුම් ගත නොහැකි 'බස් මෝලුන්' - මෝල් වචනයේලා නිසා අපට සිදු වී ඇති විපත කාට කියන්නද ?

වුවත්, ගෝනුන්, ඉත්තයන්, ඊලව්, වදුරන් ආදී සත්තු පිට රටින් ගෙනෙන සිරිතක් හැකි නිසා උන්ට 'රට' කැල්ල එක් වූයේ නැත. උනුත් රටින් ගෙනෙන යුගයක් අවහෝන් උන්ට ද 'රට' කැල්ල එක් වනු ඇත.

LA TROBE TAXATION SERVICES

Your friendly tax accountants

La Trobe Taxation Services is in operation since 2001 and provide taxation services to businesses and individuals. Our areas of specialisation are individual tax returns, business tax returns, investment properties, GST, BAS, IAS, PAYG and registering of ABR. Whenever you have tax related issues we are here to assist you as possible as we could. Our fees are very reasonable and competitive.

La Trobe Taxation Services
Registered Tax Agent
(ABN 67 251 931 300)

CONTACT
Bundoora:

Mala: - 0401000421 or 03-94708241

Cranbourne:

Janaka:- 0403728635 or 03-87868033

Email: latrobetax@yahoo.com.au

www.latrobetax.com.au

රට ලුහු ගෝනියක 'ලොකු ලුහුන්' 'පොඩි ලුහුන්' ඇත. පොඩි ලුහු වැඩි මිලට විකිණේ. ඒ නිසා ලොකු රට ලුහු - පොඩි රට ලුහු යනුවෙන් වචන දෙකක් වුවමනා වේ.

'අල' වලට 'රට' එක් නොවූයේ ඇයි. ඒවාට අරුතපැල් / අර්තපැල් නම ලැබී ඇති නිසාය. ඉන්නල, ගහල, කුකුලල, උඩ ල පැදුනු හැටි සිතා බලන්න.

වලස්, ගෝන, මුව, කපුටු, හා, පොලොං, ආදී නම් වලට 'වල්' එක් නොවන්නට හේතුව දැන් මඹ දැනියැයි සිතමි.

මේ විදියට බාසාව 'කන' මෝලුන් නිසා වන / යන බල්ලෙහුත්, වන / යන මියුවුණුත්, වන / යන පාරානුත් ඇති වන යුගය අත ලෙසය.

වි ක ධර්මබන්ධු

මුසාවාදා වේරමනී සික්ඛා

බලු පැරවුන්, බලල් පැරවුන්, හතරමං හන්දියට පන්සලට 'මුදා හැරීම' සර්දාවන්ත බහුද්දයන්ගේ සිරිතයි. අයාලේ යන බල්ලන් මැරීම හා සාවද්‍ය අතුසල කර්මයක් බව අපි දනිමු. උන් නිසා මියදෙනු යතිවර යන් හැකි නිසා පානාතිපාතයට උන් අයත්ය. කුකුලන්, එලවන්, පාරන්, ගමේ මුදේ මසුන් එයට අයත් නැත. පව් ගැන සිතා ලංකාවේ කොටි හරකුන් දෙස බලන්නේවත් නැත. අපේ පන්සලේ යතිවරයන්ට නම් ගොඩ - දිය මස් දනට අනිවාර්යය. මේ ඇත්ත කිසිවකු නොපවසන්නේ 'පාංසුකුලය' ගැන සිතාය. පස් පව් ගැන නොසිතා 'පව්ලේ' දැලිගාගෙන සිර බත් කන යතිවරයන්ද සිටිති.

ඔවුන් 'පව්ලේ' කොහක් ඔසවා ගෙන කියන්නේ 'මේ මුද්ද විවරයන් එක්ක මේ සෙල්ලං එපා' යනුවෙනි. මේ දිනවල පුරාණලෙකුගේ නම ගාවා ගත් යති වරයකු ගැන අසන්නට ලැබේ. අපි මුනිවත රකිමු.

ඔහු 'මුසා වාදා' සිල් පදය අප ලවා දහස් වාරයක් කියවන්නට ඇත. සිලි සිලි බැහැයක දමාගෙන අවුත් පන්සලට පුරා කරන ලද (වල් / වන / හි ලෑ) අලි පැරවකු ගැනයි ඒ. අනේ මෙහෙම ආසාවක්! අනේ මෙහෙම තන්හාවක් ! පන්සිල් රකින බව පෙන්වා ප්‍රසිද්දියේ ම ඒ කඩන ඔවුන්ට යන්නට වෙනම අපායක් (යන අපායක්) ඉදි කල යුතුය. අපි කොන්ඩිය පැදුනු චිත්ත නො-වෙමු.

වි ක ධර්මබන්ධු

සර්ග්‍ය Cartoon by PK

